

Ασκύσεις 3ου κεφαλαίου

Άσκηση 3.1

- $u, w \in \mathbb{R}^{n \times n}$ άνω τριγωνικοί $\Rightarrow uw$ άνω τριγωνικός
- $u \in \mathbb{R}^{n \times n}$ άνω τριγωνικός και αντιστρέψιμος $\Rightarrow u^{-1}$ άνω τριγωνικός
(συντίλοπα για κάτω τριγωνικούς)

Λύση

$(uw)_{ij}$ θέλουμε να αποδείξουμε $(uw)_{ij} = 0$ για $i > j$

$$\begin{aligned} (uw)_{ij} &= u_{i1}w_{1j} + u_{i2}w_{2j} + \dots + u_{in}w_{nj} \\ &= \underbrace{u_{i1}w_{1j}}_{=0} + \underbrace{u_{i2}w_{2j}}_{=0} + \dots + \underbrace{u_{i,i-1}w_{i-1,j}}_{=0} + u_{ii}w_{ij} + \dots + u_{in}w_{nj} \\ &= u_{ii}w_{ij} + \dots + u_{in}w_{nj} = 0 \end{aligned}$$

$= 0$ για $i > j$; $= 0, n > j$

u άνω τριγωνικός $\Rightarrow u_{i1} = u_{i2} = \dots = u_{i,i-1} = 0$

w άνω τριγωνικός : $w_{j+1,j} = \dots = w_{nj} = 0$

ⓐ

$(uw)_{ij} = \sum_{k=1}^n u_{ik}w_{kj}$ αν $i > j$ τότε για κάθε k έχουμε $u_{ik} = 0$ είτε $w_{kj} = 0$, οπότε όλο το άθροισμα κάνει μηδέν. ■

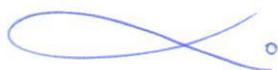
• u άνω τριγωνικός και αντιστρέψιμος $u^{-1} = (u^1, u^2, \dots, u^n)$ με $uu^i = e^i$,
 $i = 1, \dots, n$.

■ σημαίνει ①

u^{-1} άνω τριγωνικός $\Rightarrow u_{ij}^i = 0$, για $j = i+1, \dots, n$

$$\begin{pmatrix} u_{11} & u_{12} & \dots & u_{1n} \\ 0 & u_{22} & \dots & u_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & u_{ii} & \dots & u_{in} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & \dots & \dots & \dots & u_{nn} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} u_1^i \\ u_2^i \\ \vdots \\ u_i^i \\ u_{i+1}^i \\ \vdots \\ u_n^i \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ \vdots \\ 0 \\ 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$$

Λύοντας με οπισθοδρόμηση παίρνουμε $u_n^i = 0, u_{n-1}^i = 0, \dots, u_{i+1}^i = 0$

Λύση

$$A, B \in \mathbb{R}^{n,n} \quad A \cdot B = A + B - I_n + \underbrace{(A - I_n)(B - I_n)}_{AB - A - B + I_n}$$

Ισοχρισμός: Για $i \leq j$

$$(A_i - I_n)(A_j - I_n) = \begin{pmatrix} \circ & & & \circ \\ & \circ & & \\ & & \circ & \\ & & & \circ \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \circ & & & \circ \\ & \circ & & \\ & & \circ & \\ & & & \circ \end{pmatrix}$$

$a_{i+1,i}$ $a_{j+1,j}$
 \vdots \vdots
 $a_{n,i}$ $a_{n,j}$

$$= 0$$

Άρα, (για $i \leq j$) $A_i A_j = A_i + A_j - I_n$ ■

∞

Άσκηση 3.7

$A \in \mathbb{R}^{n,n}$ αντιστρέψιμος.

Υπόθεση Η απαλοιφή Gauss για $Ax = b$ μπορεί να γίνει χωρίς εναλλαγές γραμμών.

Τότε $A = L \cdot u$

ΝΔΟ Αυτά u ανάποστη είναι μααδικά.

Απόδειξη

Έστω $A = L \cdot u = \tilde{L} \tilde{u}$. Τότε $Lu = \tilde{L} \tilde{u} \Rightarrow \tilde{L}^{-1} Lu = \tilde{u} \Rightarrow$

$$\boxed{\tilde{L}^{-1} L = \tilde{u} u^{-1}} \quad (*)$$

\downarrow κάτω επιγωακός
 \downarrow κάτω επιγωακός

Σύμφωνα με τω πίνακα 3.4 στο αριστερό μέρος της $(*)$ έχουμε ένα κάτω επιγωακικό πίνακα και στο δεξιά ένα άνω επιγωακικό πίνακα.

Συμπέρασμα, ο πίνακας είναι διαγώνιος, $D = \text{diag}(d_{11}, \dots, d_{nn})$

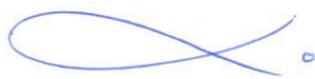
Άρα, $\tilde{L}^{-1} L = D$ και $\tilde{u} u^{-1} = D$

Από τω ηρώτα σχέση παίρνουμε $L = \tilde{L} \cdot D$, οπότε $L_{ii} = (\tilde{L} D)_{ii} = \tilde{L}_{ii} d_{ii}$, $i = 1, \dots, n$

$\Rightarrow d_{ii} = 1$, $i = 1, \dots, n$ Άρα, $D = I_n$.

επομένως $\tilde{L}^{-1} \cdot L = I_n \Rightarrow L = \tilde{L} \cdot I_n = \tilde{L}$

$\tilde{U} \cdot \tilde{U}^{-1} = I_n \Rightarrow \tilde{U} = \underline{I_n \cdot U} = U \quad \blacksquare$

Άσκηση 3.10

Θεωρούμε έστω $A = (a_{ij}) \in \mathbb{R}^{n,n}$ πίνακα

$\delta_1 = a_{11}, \delta_2 = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix}, \dots, \delta_{n-1} = \begin{vmatrix} a_{11} & \dots & a_{1,n-1} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{n-1,1} & \dots & a_{n-1,n-1} \end{vmatrix}$

τα $\delta_1, \dots, \delta_{n-1}$ λέγονται τύρες ορίσους του A.

Υπόθεση: $\delta_i \neq 0, i=1, \dots, n-1$

ΝΔΟ: Η αναλοιφή Gauss γίνεται χωρίς εναλλαγές γραμμών ($A=LU$):

Αν ο A είναι αντιστρέψιμος, τότε αυτή η συνθήκη είναι και αναγκαία.

Απόδειξη

Το πρώτο βήμα της αναλοιφής Gauss γίνεται χωρίς πρόβλημα γιατί $a_{11} \neq 0$.

Έστω ότι μπορούν να γίνουν $(i-1)$ βήματα χωρίς εναλλαγές γραμμών.

Έχουμε, $\det \begin{pmatrix} \overset{(1)}{a_{11}} & \dots & \overset{(1)}{a_{1j}} \\ \dots & \dots & \dots \\ 0 & \overset{(2)}{a_{22}} & \dots & a_{2i} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & \dots & \overset{(i)}{a_{ii}} \end{pmatrix} = \det \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1i} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2i} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots \\ a_{i1} & a_{i2} & \dots & a_{ii} \end{pmatrix}$

γιατί ο πίνακας στο αριστερό μέλος προκύπτει από τον πίνακα στο δεξιό μέλος με μετακνηματισμούς γραμμών (χωρίς εναλλαγές γραμμών)

Άρα, $\overset{(1)}{a_{11}}, \overset{(2)}{a_{22}}, \dots, \overset{(i)}{a_{ii}} = \delta_i \neq 0 \Rightarrow \overset{(i)}{a_{ii}} \neq 0$

Άρα, το βήμα i μπορεί να γίνει χωρίς εναλλαγές γραμμών. \blacksquare

Άσκηση 3.11

$A = (a_{ij}) \in \mathbb{R}^{n,n}$ με αυστηρά κυριαρχικά διαγώνιο.

ΝΔΟ : Ο A είναι αντιστρέψιμος (χωρίς αναστροφή Gauss-Jordan)

$$A = LU$$

Απόδειξη

Θεωρούμε τον πίνακα $A_i = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1i} \\ a_{21} & \dots & a_{2i} \\ \vdots & & \vdots \\ a_{i1} & & a_{ii} \end{pmatrix} \quad i = 1, \dots, n-1$

Αφού ο A έχει αυστηρά κυριαρχικά διαγώνιο, και οι $A_i, i = 1, \dots, n-1$ έχουν αυστηρά κυριαρχικά διαγώνιο, οπότε είναι αντιστρέψιμοι, δηλαδή υ ορίζονται $\det A_i \neq 0 \quad i = 1, \dots, n$
 δ_i

$$\Rightarrow \delta_i \neq 0, \quad i = 1, \dots, n$$

Σύμφωνα με τω προηγούμενη άσκηση, ο A αναλύεται σε γινόμενο LU . ■ εοφέρος

Έστω $Ax = 0$. Τότε $(Ax)_i = 0, \quad i = 1, \dots, n$ δηλαδή $\sum_{j=1}^n a_{ij} x_j = 0 \Rightarrow a_{ii} x_i = - \sum_{j=1, j \neq i}^n a_{ij} x_j$

$$\Rightarrow |a_{ii}| |x_i| \leq \sum_{j=1, j \neq i}^n |a_{ij}| |x_j|. \quad \oplus \quad (\text{θέλουμε να δείτουμε ότι το } x \text{ είναι μηδέν})$$

Θεωρούμε ένα s τω $|x_s| = \max_{1 \leq i \leq n} |x_i|$

Υπόθεση $x_j \neq 0$ (οπότε $x \neq 0$) Για $i = s, n \oplus$ δίνει $|a_{ss}| |x_s| \leq \sum_{j=1, j \neq s}^n |a_{sj}| |x_j| \leq |x_s|$

$$\Rightarrow |a_{ss}| |x_s| \leq \left(\sum_{j=1, j \neq s}^n |a_{sj}| \right) |x_s|$$

$$\Rightarrow |a_{ss}| \leq \sum_{j=1, j \neq s}^n |a_{sj}| \quad (\text{Ατόνο}).$$

Άσκηση 3.23

α) $1 < p, q < \infty$ τω $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$ $a, b \geq 0$

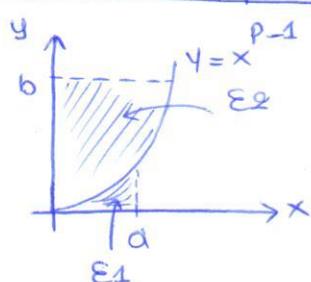
NΔO
 $ab \leq \left(\frac{a^p}{p}\right) + \left(\frac{b^q}{q}\right)$

Ανισότητα του Young

Ειδική περίπτωση $p=2 \rightarrow q=2$

$$ab \leq \frac{a^2}{2} + \frac{b^2}{2} \Leftrightarrow 2ab \leq a^2 + b^2 \Leftrightarrow (a-b)^2 \geq 0 \quad \checkmark$$

Γεωμετρική ερμηνεία

$$E1 = \int_0^a x^{p-1} dx = \left[\frac{x^p}{p} \right]_{x=0}^{x=a} = \frac{a^p}{p}$$

$$E2 = \int_0^b y^{\frac{1}{q-1}} dy = \int_0^b y^{q-1} dy = \frac{b^q}{q}$$

↳ $\frac{1}{p-1}$ λοξορίθμια $= q-1$

Απόδειξη λοξορίθμου

$$\frac{1}{p-1} = q-1 \Leftrightarrow 1 = (p-1)(q-1) \Leftrightarrow 1 = p \cdot q - p - q + 1$$

$$\Leftrightarrow p + q = p \cdot q \Leftrightarrow \frac{1}{q} + \frac{1}{p} = 1 \quad \checkmark \blacksquare$$

■ α ερώτηση

β) $1 \leq p < \infty$, $\|\cdot\|_p : \mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{R}$, $\|\cdot\|_p = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^p \right)^{1/p}$

$x, y \in \mathbb{C}^n$

NΔO $\sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq \|x\|_p \cdot \|y\|_q$

Ανισότητα του Holder

• $p=2 \rightarrow q=2$ ανισότητα Holder \rightarrow ανισότητα Cauchy-Schwarz

• $x=0$ ή $y=0$ τετριμμένη

• $p=1$:

$$\sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq \|x\|_1 \cdot \|y\|_\infty = \left(\sum_{i=1}^n |x_i| \right) \max_{1 \leq i \leq n} |y_i| \quad \checkmark$$

• $p > 1$ και $x \neq 0$ και $y \neq 0$

Ειδική περίπτωση: $\|x\|_p = 1, \|y\|_q = 1$

Έχουμε από την ανισότητα του Young

$$|x_i y_i| = |x_i| |y_i| \leq \frac{|x_i|^p}{p} + \frac{|y_i|^q}{q} \Rightarrow \sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq \frac{1}{p} \underbrace{\sum_{i=1}^n |x_i|^p}_{(\|x\|_p)^p = 1} + \frac{1}{q} \underbrace{\sum_{i=1}^n |y_i|^q}_{(\|y\|_q)^q = 1}$$
$$\leq \frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$$

$\Rightarrow \sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq 1$ του απαράγωγο μορφή $= \|x\|_p \cdot \|y\|_q$ ■ ειδικά

Γενική περίπτωση

$x, y \in \mathbb{C}^n, x \neq 0, y \neq 0$

$$\tilde{x} := \frac{1}{\|x\|_p} \cdot x, \quad \tilde{y} := \frac{1}{\|y\|_q} \cdot y$$

Προφανώς, $\|\tilde{x}\|_p = 1$ και $\|\tilde{y}\|_q = 1$.

Σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση (ειδική περίπτωση) έχουμε

$$\sum_{i=1}^n |\tilde{x}_i \tilde{y}_i| \leq 1$$

Άρα, $\sum_{i=1}^n \left| \frac{1}{\|x\|_p} x_i \cdot \frac{1}{\|y\|_q} y_i \right| \leq 1 \Rightarrow \frac{1}{\|x\|_p \cdot \|y\|_q} \sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq 1$

$\Rightarrow \sum_{i=1}^n |x_i y_i| \leq \|x\|_p \cdot \|y\|_q$ ■ γενικά

Να θυμόμαστε
τα ονόματα από
τις ανισότητες και
τι κάθε η κάθε μία.

γ) $p \geq 1$

NΔΟ $\|\cdot\|_p$ νόρμα στον \mathbb{C}^n

(N1), (N2) τετριμμένα

(N3) $\forall x, y \in \mathbb{C}^n, \|x+y\|_p \leq \|x\|_p + \|y\|_p$ (αξιοσύνη του Minkowski)

• $1 < p < \infty$

$$\|x+y\|_p^p = \sum_{i=1}^n |x_i+y_i|^p = \sum_{i=1}^n \underbrace{|x_i+y_i|}_{\leq |x_i|+|y_i|} \cdot |x_i+y_i|^{p-1}$$

$$\leq \sum_{i=1}^n |x_i| \cdot |x_i+y_i|^{p-1} + \sum_{i=1}^n |y_i| \cdot |x_i+y_i|^{p-1}$$

Holder

$$\rightarrow \leq \|x\|_p \left(\sum_{i=1}^n (|x_i+y_i|^{p-1})^{q/2} \right)^{1/q} + \|y\|_p (\dots)$$

↑ ίδιο

Αρα, $(\|x+y\|_p)^p \leq (\|x\|_p + \|y\|_p) \left(\sum_{i=1}^n |x_i+y_i|^{(p-1)q/2} \right)^{1/q}$

→ ταυτοποιείται ότι είναι ίσο με το p

$$= (\|x\|_p + \|y\|_p) \left(\sum_{i=1}^n |x_i+y_i|^p \right)^{1/q} \quad (\text{πρέπει να διώξουμε το } q)$$

$$\frac{1}{q} = \frac{p-1}{p} \quad \left(q = \frac{p}{p-1} \right)$$

$$= (\|x\|_p + \|y\|_p) \left(\underbrace{\sum_{i=1}^n |x_i+y_i|^p}_{\|x+y\|_p^p} \right)^{\frac{1}{p} \cdot p-1}$$

$$= (\|x\|_p + \|y\|_p) (\|x+y\|_p)^{p-1}$$

$$\Rightarrow \|x+y\|_p \leq \|x\|_p + \|y\|_p \quad \blacksquare$$

Απόδειξη ταυτοποίησης

$$p = (p-1)q \Leftrightarrow p = pq - q \Leftrightarrow p+q = pq \Leftrightarrow \frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1 \quad \blacksquare$$

Άσκηση 3.23

δ) Ανισότητα του Jensen:

$1 \leq p < q \leq \infty$, $x \in \mathbb{C}^n$ NΔΟ: $\|x\|_q \leq \|x\|_p$

≠ μια σταθερά (1) μπορώ να τω βεβαιώσω? ⊕

$$\left(\|x\|_p = \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^p \right)^{1/p} \right)$$

$$\|x\|_\infty = \max_{1 \leq i \leq n} |x_i|$$

Απόδειξη

• Ισχυρισμός, $|x_i| \leq \|x\|_p$, $i = 1, \dots, n$ ⊕

$p = \infty$ ✓

$p < \infty$

$$\|x\|_p = \left(\sum_{j=1}^n |x_j|^p \right)^{1/p} \geq (|x_i|^p)^{1/p} = |x_i| \checkmark$$

Συμπέρασμα

$$\underbrace{\max_{1 \leq i \leq n} |x_i|}_{\|x\|_\infty} \leq \|x\|_p \quad (\text{ανισότητα του Jensen για } q = \infty \text{ ισχύει})$$

Έστω $q < \infty$. Τότε $|x_i|^q = |x_i|^p \cdot |x_i|^{q-p}$

$$\oplus \rightarrow \leq |x_i|^p (\|x\|_p)^{q-p}$$

Έχουμε, $|x_i|^q \leq |x_i|^p (\|x\|_p)^{q-p}$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^n |x_i|^q \leq \sum_{i=1}^n |x_i|^p (\|x\|_p)^{q-p}$$

$$\Rightarrow \underbrace{\sum_{i=1}^n |x_i|^q}_{=(\|x\|_q)^q} \leq (\|x\|_p)^{q-p} \underbrace{\sum_{i=1}^n |x_i|^p}_{=(\|x\|_p)^p}$$

$$\Rightarrow (\|x\|_q)^q \leq \underbrace{(\|x\|_p)^{q-p} (\|x\|_p)^p}_{=\|x\|_p^q} \Rightarrow \|x\|_q \leq \|x\|_p \checkmark \blacksquare$$

⊙ απόδειξη. Η αμοιότητα είναι βέλτιστα

Για $x = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{pmatrix}$ έχουμε, $\|x\|_p = \|x\|_q = 1$, δηλαδή η ② είναι βέλτιστα. ■

3δα ύστερα να πει, ή τμήμα

Άσκηση 4.24

\mathbb{R}^n , $\|\cdot\|_1$, $\|\cdot\|_2$, $\|\cdot\|_\infty$

Βέλτιστες σταθερές στις αμοιότητες σύγκρισης.

Απόδειξη

• Ισορροπία

$$\forall x \in \mathbb{R}^n, \|x\|_\infty < \|x\|_2 \leq \|x\|_1$$

Αυτό ισχύει πράγματι και δεν βελτιώνεται σύμφωνα με την αμοιότητα του Jensen.

α) $\forall x \in \mathbb{R}^n, \|x\|_1 \leq n \cdot \|x\|_\infty$ είναι βέλτιστα;

$$\|x\|_1 = |x_1| + \dots + |x_n| \leq \|x\|_\infty + \dots + \|x\|_\infty = n \|x\|_\infty$$

Για $x = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix}$ η αμοιότητα αψά ισχύει ως ισότητα. ■ α

β) $\forall x \in \mathbb{R}^n, \|x\|_2 \leq \sqrt{n} \cdot \|x\|_\infty$

$$\begin{aligned} (\|x\|_2)^2 &= |x_1|^2 + \dots + |x_n|^2 \\ &\leq \|x\|_\infty^2 + \dots + \|x\|_\infty^2 = n \|x\|_\infty^2 \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \|x\|_2 = \sqrt{n} \cdot \|x\|_\infty$$

Για $x = \begin{pmatrix} 1 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix}$ ισχύει ως ισότητα. ■ β

$$\delta) \forall x \in \mathbb{R}^n, \|x\|_1 \leq \sqrt{n} \cdot \|x\|_2$$

$$\|x\|_1 = \sum_{i=1}^n 1 \cdot |x_i| \leq \left(\sum_{i=1}^n 1^2 \right)^{1/2} \cdot \left(\sum_{i=1}^n |x_i|^2 \right)^{1/2} = \sqrt{n} \cdot \|x\|_2$$

↑
CS

Για $x = \begin{pmatrix} 1 \\ \vdots \\ 1 \end{pmatrix}$ ισχύει ως ισότητα ■

∞

Άσκηση 331

$A = \begin{pmatrix} -1 & 2 \\ 2 & -1 \end{pmatrix}$ υπάρχει φασική νόρμα στον $\mathbb{R}^{2,2}$ τ.ω $\|A\| = 2,5$;

Λύση

Παρατηρησιακό πολυώνυμο p του A .

$$p(A) = \det(A - \lambda I_2) = \begin{vmatrix} -1-\lambda & 2 \\ 2 & -1-\lambda \end{vmatrix} = (-\lambda-1)^2 - 4 = (\lambda+1)^2 - 4$$

Ιδιοτιμές

$$p(\lambda) = 0 \Leftrightarrow (\lambda+1)^2 - 4 = 0 \Leftrightarrow \lambda+1 = \pm 2 \begin{matrix} \rightarrow \lambda_1 = 1 \\ \rightarrow \lambda_2 = -3 \end{matrix}$$

φασματική ακτίνα:

$$\rho(A) = \max(|\lambda_1|, |\lambda_2|) = \max(1, 3) = 3$$

Αφού, $\|A\| < \rho(A)$ δεν υπάρχει τέτοια φασική νόρμα ■

∞

Άσκηση 332

$$a) A \in \mathbb{R}^{n,n}, \|A\|_{\max} = \max_{1 \leq i, j \leq n} |a_{ij}|$$

$$\|A\|_E = \left(\sum_{j,i=1}^n |a_{ij}|^2 \right)^{1/2} \text{ φασικές νόρμες ;}$$

Λύση

$$a) A = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \end{pmatrix} \rightsquigarrow \text{ιδιοτιμές } \lambda_1 = -1, \lambda_2 = 3$$

φασματική ακτίνα: $\rho(A) = 3$

Όπως $\|A\|_{\max} = 2$.

Άρα, $\|A\|_{\max} < \rho(A)$, οπότε $\|\cdot\|_{\max}$ δεν είναι φασική νόρμα

■ α, $\|A\|_{\max}$

~~Π~~ $\|I_n\|_E = \sqrt{n} \neq 1$ για $n \geq 2$ οπότε $\|\cdot\|_E$ δεν είναι φασική νόρμα.

■ α, $\|A\|_E$

β) $\forall x \in \mathbb{R}^n$, $\|Ax\|_2 \leq \|A\|_E \cdot \|x\|_2$ (δηλαδή $\|A\|_2 \leq \|A\|_E$)

Λύση

$$\text{Έχουμε, } (\|Ax\|_2)^2 = \sum_{i=1}^n ((Ax)_i)^2 = \sum_{i=1}^n \left(\sum_{j=1}^n a_{ij} x_j \right)^2$$

$$\stackrel{\text{CS}}{\leq} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n (a_{ij})^2 \left(\sum_{j=1}^n (x_j)^2 \right) = (\|x\|_2)^2$$

$$= \left(\sum_{i,j=1}^n |a_{ij}|^2 \right) (\|x\|_2)^2 = (\|A\|_E)^2 (\|x\|_2)^2$$

$$\text{δηλαδή, } (\|Ax\|_2)^2 \leq (\|A\|_E)^2 (\|x\|_2)^2 \Rightarrow \boxed{\|Ax\|_2 \leq \|A\|_E \cdot \|x\|_2}$$

Άσκηση 3.36

$\|\cdot\|$ στον \mathbb{R}^n

$\|\cdot\|$ αντίστοιχη φασική νόρμα στον $\mathbb{R}^{n,n}$

$A \in \mathbb{R}^{n,n}$ $\|A\| < 1$

ΝΔΟ

Ο $I_n - A$ είναι αντιστρέψιμος και $\frac{1}{1+\|A\|} \leq \|(I_n - A)^{-1}\| \leq \frac{1}{1-\|A\|}$

Απόδειξη

$$(I_n - A)x = 0 \Leftrightarrow I_n x = Ax \Leftrightarrow x = Ax \Rightarrow \|x\| = \|Ax\|$$

$$\Rightarrow \|x\| \leq \|A\| \cdot \|x\|$$

Για $x \neq 0$ αυτή η ανισότητα δίνει $1 \leq \|A\|$ ΑΤΟΠΟ.

Άρα, $x = 0$, οπότε ο $I_n - A$ είναι αντιστρέψιμος. ■

$$(I_n - A)^{-1} (I_n - A) = I_n$$

$$\begin{aligned} \text{Άρα, } 1 &= \|(I_n - A)^{-1} \cdot (I_n - A)\| \leq \|(I_n - A)^{-1}\| \cdot \|(I_n - A)\| \\ &\leq \|I_n\| + \|A\| = 1 + \|A\| \end{aligned}$$

$$\Rightarrow 1 \leq \|(I_n - A)^{-1}\| \cdot (1 + \|A\|)$$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{1}{1 + \|A\|} \leq \|(I_n - A)^{-1}\|} \quad \blacksquare \text{ -ριστερό μέλος ανισότητας}$$

και ποτε πράξεις

$$\begin{aligned} 1 &= \|(I_n - A)^{-1} \cdot (I_n - A)\| = \|(I_n - A)^{-1} \cdot I_n - (I_n - A)^{-1} \cdot A\| \\ &\geq \|(I_n - A)^{-1}\| - \|(I_n - A)^{-1} \cdot A\| \leq \|(I_n - A)^{-1}\| \cdot \|A\| \\ &\geq \|(I_n - A)^{-1}\| - \|(I_n - A)^{-1}\| \cdot \|A\| \end{aligned}$$

Άρα,

$$1 \geq \|(I_n - A)^{-1}\| \cdot (1 - \|A\|) \Rightarrow \boxed{\|(I_n - A)^{-1}\| \leq \frac{1}{1 - \|A\|}} \quad \blacksquare \text{ -δεξιό μέλος ανισότητας.}$$

∞

Άσκηση 3.64

$$Ax=b \text{ με } A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & -7/2 \\ 1 & 1 & 7/4 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

ΝΔΟ

Jacobi συγκλίνει, Gauss-Seidel γενικά αποκλίνει.

Απόδειξη

Jacobi :

Πίνακας επανάληψης : $G_J = -D^{-1}(L+U) = -\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} 0 & 2 & -7/2 \\ 1 & 0 & 7/4 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}$

$$= -I_3 \cdot \begin{pmatrix} 0 & 2 & -7/2 \\ 1 & 0 & 7/4 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & -2 & 7/2 \\ -1 & 0 & -7/4 \\ -1 & -1 & 0 \end{pmatrix}$$

Χαρακτηριστικό πολυώνυμο :

$$p(\lambda) = \det(G_J - \lambda I_3) = \begin{vmatrix} -\lambda & -2 & 7/2 \\ -1 & -\lambda & -7/4 \\ -1 & -1 & -\lambda \end{vmatrix} \stackrel{\text{πράξεις}}{=} \dots = -\lambda(\lambda^2 - \frac{1}{4})$$

Ιδιότητες : $\lambda_1 = 0, \lambda_2 = \frac{1}{2}, \lambda_3 = -\frac{1}{2}$

Φασματική ακτίνα :

$$\rho(G_J) = 1/2$$

Επειδή, $\rho(G_J) < 1$ συμπεραίνουμε ότι η μέθοδος του Jacobi συγκλίνει για οποιαδήποτε αρχική προσέγγιση $x^0 \in \mathbb{R}^3$. ■ Jacobi

Gauss-Seidel :

Πίνακας επανάληψης : $G_{GS} = -(L+D)^{-1}U = -\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} 0 & 2 & -7/2 \\ 0 & 0 & 7/4 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$

$$= -\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 0 & 2 & -7/2 \\ 0 & 0 & 7/4 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} = -\begin{pmatrix} 0 & 2 & -7/2 \\ 0 & -2 & 7/4 \\ 0 & 0 & -7/4 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & -2 & 7/2 \\ 0 & 2 & -7/4 \\ 0 & 0 & 7/4 \end{pmatrix}$$

τα βρίσκουμε
επίς

Ιδιοτιμές

$\lambda_1 = 0, \lambda_2 = 2, \lambda_3 = 7/4$. Ο πίνακας είναι άνω τριγωνικός οπότε οι ιδιοτιμές είναι τα στοιχεία της διαγωνίου.

Φασματική ακτίνα:

$\rho(A) = 2 \rightarrow \rho(A) > 1$ η μέθοδος γενικά αποκλίει ■ Gauss-seidel

Άσκηση 3.65

$Ax = b, A = \begin{pmatrix} 1 & 1/2 & 1 \\ 1 & 1 & 1/3 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$ ΝΔΟ: Gauss-seidel συγκρίνει
Jacobi γενικά αποκλίει.

Απόδειξη

Gauss-seidel

Ο πίνακας επανάληψης: $G_{GS} = -(L+D)^{-1}U = -\begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}^{-1} \begin{pmatrix} 0 & 1/2 & 1 \\ 0 & 0 & 1/3 \\ 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$

$= \begin{pmatrix} 0 & -1/2 & -1 \\ 0 & 1/2 & 2/3 \\ 0 & 0 & 1/3 \end{pmatrix}$ είναι άνω τριγωνικός οπότε, ιδιοτιμές:
 $\lambda_1 = 0, \lambda_2 = 1/2, \lambda_3 = 1/3$

Φασματική ακτίνα

$\rho(A) = 1/2 < 1 \rightarrow$ η μέθοδος συγκρίνει ■ Gauss-seidel

Jacobi:

Πίνακας επανάληψης: $G_J = -D^{-1}(L+U) = -(L+U) = \begin{pmatrix} 0 & -1/2 & -1 \\ -1 & 0 & 1/3 \\ -1 & -1 & 0 \end{pmatrix}$

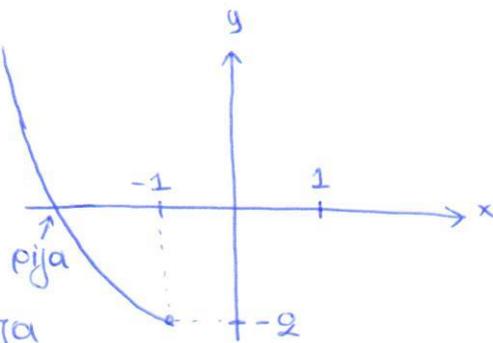
Χαρακτηριστικό πολυώνυμο

$$p(\lambda) = \det(G_3 - \lambda I_3) = \dots = -\lambda^3 + \frac{11}{6}\lambda - \frac{7}{6}$$

Παρατηρούμε ότι,

$$p(-1) = 1 - \frac{11}{6} - \frac{7}{6} = -2$$

Επίσης, $\lim_{\lambda \rightarrow -\infty} p(\lambda) = +\infty$

Συμπέρασμα, το p έχει ρίζα

μικρότερη του -1 . Άρα, υπάρχει τιμή του πίνακα αυτού με απόλυτη τιμή μεγαλύτερη του 1 , οπότε $\rho(G_3) > 1$. Συμπέρασμα, η μέθοδος γενικά αποκλίει.

■ Jacobi

